

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

§. IV. De Interstitijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

tatur; sic Castropal. cit. D. unic. p. 13. num. 13.

Not. 2. eum, qui citra Privilegium, vel dispensationem, *extra tempora*, se promoveri facit in sacris, incurrere suspensionem ab executione Ordinis sic suscepti, dum impleverit penitentiam impositam ab Episcopo, qui in culpa non fuit, c. *cum quidam*, c. *consultationi tuae h. t. junct. gloss. V. utrobique*: Ordinantem autem privari potestate conferendi Ordines, quos illicitè contulit, c. *cum quidam*, c. *sanè*, c. *litteras h. t.*

§. III.

An Privilegium recipiendi Ordines extra tempora restrictum sit ad dies Festos, etiam in foro?

182. CUM in Privilegijs recipiendi sacros Ordines *extra tempora consueta*, communiter ponatur facultas, eos dandi, & recipiendi *diebus Dominicis*, vel *Festis*; quæstio est, an *Festum* hic supponat pro *Festo chori*, & *fori*, an pro *Festo tantum chori*? quale est *Festum*, quod in Choro celebratur ritu duplici, vel semiduplici, esto tali die populus det operam servilibus? Nam Urbanus VIII. in *recognitione Pontificalis, titulo de Ordinibus conferendis*, mandavit addi, *diebus festivis, de præcepto*; Castropalaus autem cit. n. 13. in fine, judicat, probabilius esse, intelligi *Festum chori, & fori*, quod scilicet sub præcepto celebrari debet à Clero, & populo, cum abstinentia à servilibus, nisi addatur *Festo duplici, aut semiduplici*. Tunc enim, ait, sufficere, etiam tale *Festum*, licet sit solius chori. Ratio ejus est, quia *Festum*, juxta communem significationem, supponit pro *die festivo sub præcepto audiendi sacrum, & abstinendi à servilibus*; sed in illis Privilegijs sic *Festum* accipitur; ergo. Sic etiam Pirhing h. t. n. 81. Azor. p. 1. l. 2. c. 27. q. ult. Barbosa cit. allegat. 11. n. 18. & contrariam sententiam prohibitam esse in decreto Urbani VIII. monet Cardinalis de Lugo l. 11. respons. moral. dub. 43. Volunt autem Barbosa, & Castropalaus apud Gobat in *Theolog. Experiment. tr. 8. n. 479.* sufficere, si sit *Festum* habens *solemnitatem dici Festi in tali dieæcessi*; & ipse Gobat à n. 486. sufficere, si ce-

Tom. I.

lebetur tale *Festum* solemniter in solo aliquo Monasterio; vel si in choro, & foro, non ex præcepto, sed ex mera devotione; vel si ex præcepto, sed solum ante prandium; quia Pontifex non tam respicit qualitatem præcepti, quam solemnitatis publicæ. Contra pro tali casu sufficere *Festum duplex solius chori* etiam ad majores Ordines, docet Rodriguez tom. 3. quæst. Regular. q. 23. a. 5. Fagundez l. 1. præcept. Ecclesia. c. 2. n. 12. P. Benedictus Pereyra in *Elucidario* n. 1345. ubi ait: non carere probabilitate, per *Festos dies*, in Ordine ad Sacra; & officia Divina, comprehendi etiam *dies duplices*, licet non sint à laboribus feriat, citans pro hac opinione P. Suarez tom. 1. de Relig. de diebus Festis, c. 9. n. 22. & in praxi eam sententiam esse probabilem, docet Castropalaus cit. Gobat cit. n. 472. & seq. tutam, Diana p. 5. tr. 13. resol. 97. & complures alij.

In hac quæstione judico, verum esse, quod per *Festum de præcepto*, proprie significetur *Festum feriatum à servilibus*, ut patet ex communi hominum usu; in significatione autem Juridica, seu jure favorabili, rectè etiam intelligi *Festum chori tantum*, quod habeat solemnitatem *ritus duplicis in choro tantum*; cum ergo Privilegium hoc sit de jure favorabili, rectè dicitur, secundum illud, Ordines sacros licetè conferri quolibet *Festo duplici de præcepto*, licet non feriato. Nec obstat, quod dicitur de decreto Urbani VIII. nam duplicia, etiam non feriat, rectè dicuntur *de præcepto*, prout ejusmodi Festa opponuntur *Festis ad libitum*, vel meræ devotionis, sine publica solemnitate. V. Gobat à n. 474. Si autem Privilegium careat clausulâ: *de præcepto*, à fortiori res procedit; & sic habere nostram Societatem, constat ex *Compend. Privileg. V. Ordines*, §. 30.

§. IV.

De Interstitijs.

PER *Interstitium* hic intelligitur spatium temporis, quod ab uno accepto ad alterum Ordinem recipiendum interponi debet, ut Ordinatus in accepto exerceat se per illud tempus, priusquam ad alium ascendat. Quantum temporis ab uno minorum Ordinum ad alterum inter-

Q9 9 2

poni

poni debeat, non est Jure definitum, ut tradit Gobat in *Theol. experiment. tr. 8. n. 490.* addens *n. 492.* ex consuetudine jam recepta, omnes quatuor minores simul, cum prima tonsura, eodem die conferri; id, quod jam communiter observatur ab Ordinarijs; ab ultimo minorum Ordinum, ad susceptionem Subdiaconatus, *annus integer* interponi debet de Jure; Trid. *Sess. 23. de Reform. c. 11.* à Subdiaconatu, ad Diaconatum, *saltem unus annus*, sic Trid. *cit. c. 13.* à Diaconatu, ad Presbyterium *ad minus annus integer*; sic Trid. *Sess. cit. c. 14.* *annus* autem hic computandus est *Ecclesiasticè*, non *Physicè*; Castropal. *cit. n. 5.* scilicet à jejunio quatuor temporum hujus anni, usque ad simile jejunium sequentis; vel à Sabbatho Sancto hujus, ad Sabbathum sequentis anni.

2185. Pro his ulterius not. 1. à minoribus ad majorem, vel ab uno sacro ad alterum, ascensum non esse licitum, nisi habenti Privilegium, vel dispensationem (ut patet ex dictis) non servatis interstitijs, vel intervallo temporis præscripto; 2. quando necessitas, vel utilitas Ecclesiæ postulat, aliquem ordinari *in sacris*, posse Episcopum cum suis dispensare, ut id fiat, *non servatis interstitijs*; ut autem dispense pro transitu à minoribus ad Subdiaconatum, vel ab hoc ad Diaconatum, non sufficere quamlibet rationabilem causam; sed requiri, quòd hoc exigat necessitas, & utilitas Ecclesiæ; sic Castropalaus *cit. n. 6. & 7.* ex Trid. *Sess. 23. c. 13. & 14.*

2186. Ex his colliges, quòd ex causa rationabili Episcopus dispensare possit aliquem ordinari in quatuor minoribus simul, & Subdiaconatu, eodem die; quia nullum est jus id prohibens, cum solum *simul duos Ordines sacros, eodem die, conferri*, prohibitum sit; ita Vasquez, Henriquez, Layman, Villalobos, & alij, quos citat, & sequitur Castropal. *cit. nu. 5.* ubi ait, se ipsam vidisse, quòd in Hispania quatuor minores, *simul eodem die* cum Subdiaconatu collati sint.

2187. Duo autem Ordines sacri, simul eodem die, nulli, etiam Regularium, conferri possunt, nec in hoc ullus inferior Pontifice, seu Papà, dispensare potest, ut constat ex Trid. *Sess. 23. c. 13. de Reform.* quo sublatum est privilegium Benedictionis concessum ab Eugenio Papa, ut *eodem die om-*

nes sacros Ordines recipere possint, de quo diximus *n. 2174.* id, quod etiam constat ex *c. Literas 13.* ibi: *si enim utrumq. Ordinem eodem die conferre illi non licuit &c.* loquitur autem de Diaconatu, & Presbyterio; item 2187. ex *c. dilectus 15. de Temporib. Ordination.* ubi Episcopus, conferens eidem, *una die*, plures sacros Ordines, ab ordinandi potestate suspenditur; sic cum pluribus alijs Castropal. *cit. n. 13.*

2188. Not. 3. quando diximus, quòd proprius Episcopus cum suis dispensare possit *in interstitijs*, intelligendum 1. si ab ipso met ordinentur; 2. si eos dimittat ad Episcopum alienum cum dispensatione expressa in dimissorialibus, vel alio instrumento. Episcopus autem alienus nunquam dispensare potest cum alienis, etiam habentibus dimissoriales à proprijs Ordinarijs, nisi Episcopus, concedens dimissorias, in his exprimat, se Episcopo ordinanti, hanc facultatem concedere; Gobat. *cit. n. 493.* nam Episcopi Jurisdictio non est nisi *ad suos* tantum.

Nec obstat constitutio Innocentij XI. de qua locuti sumus hic *n. 2124.* ex qua malè aliqui intulerunt 1. Episcopis per eam *prohibitum esse*, cum suis dispensare in interstitijs; 2. post eam constitutionem, non licere Episcopis *ordinare alienos subditos non servatis interstitijs*, licet à suis Ordinarijs afferant dimissoriales cum expressa ipsorum dispensatione in interstitijs. Nam utrumque fallit, ut constat ex dictis supra. Ex illis enim clarum est, quòd Episcopos permittat in jure suo quoad dispensationem, ipsis concessio in Tridentino, eosque nullo jure prohiberi, quòd minùs ordinent alienos, etiam non servatis interstitijs, si habeant dimissorias à suis Ordinarijs cum expressa dispensatione in illis.

2189. Not. 4. etiam Capitulum, Sede vacante, vel ejus Vicarium, interstitia posse remittere, in illis casibus, quibus potest alteri Episcopo dare licentiam ordinandi; sic Valensis hic *n. 7.* Cæterum Ordinans, vel ordinatus, *sine interstitijs* peccat quidem; sed nullam pœnam incurrit; sic Navarr. *Consil. 4. & 6. de Tempor. Ordinat. V. infra* à *n. 2795.*

Loquendo autem de qualitate Ordinatorum, & Ordinatorum, nota, per hanc nihil aliud intelligi, quam accidens aliquod;

quod, afficiens personam ordinandi, vel ordinati. Hoc accidens quandoque est *bonum*, ut morum probitas, prudentia, scientia &c. quandoque *malum*, ut morum pravitas, illiteratura, excommunicatio, suspensio, infamia, &c. sed de his in præfens nihil dicendum occurrit, cum

multa jam præmissa sint, reliqua in sequentibus dicenda, præsertim quoad quasdam irregularitates, quæ petuntur ex diversis accidentibus cujusmodi sunt defectus *natalium, servitus, bigamia, &c. V. num. 2795. & seqq.*

* * *

QUÆSTIO XII.

IN TITULUM XII. DE SCRUTINIO IN ORDINE FACIENDO.

1190. **P**er *scrutinium* in ordine faciendum hic intelligitur examen Ordinandorum; sic Desselius *hic* §. 1. Hoc scrutinium, seu examen Ordinandorum duplex est; unum ante, alterum in ordinatione faciendum; Vallensis *hic* *nu. 2.* Primum fit ante ordinationem, inquirendo (juxta Tridentinum *sess. 23. c. 7. de reform. de ordinandorum moribus, vita, natalibus, titulo, scientia, habilitate &c.*) secundum in ipsa ordinatione, quæ sit ab Archidiacono, quem Episcopus solet interrogare, an eum, quem exhibet ordinandum, sciat esse dignum? qui tunc respondet, se scire dignum esse, *quantum humana fragilitas patitur.* Primum examen fieri debet feriâ quartâ ante ordinationem, vel quando Episcopo videbitur; sic *Trid. loc. cit.* ibi: sancta Synodus, *antiquorum Canonum vestigijs inhaerendo*, decernit, ut, quando Episcopus ordinationem facere disposuerit, omnes, qui ad sacrum ministerium accedere voluerint, *feriâ quartâ* ante ipsam ordinationem, vel quando Episcopo videbitur, ad civitatem evocentur; Episcopus autem, Sacerdotibus, & alijs prudentibus viris, *peritis divine legis, ac Ecclesiasticis sanctionibus exercitatis, sibi ascitis*, Ordinandorum *genus, personam, etatem, institutionem, mores, doctrinam, & fidem*, diligenter investiget, & examinet. Ad hoc examen non tenetur Episcopus vocare Archidiaconum; sic Barbof. *in cit. loc. Trid. nu. 3.* Ut Archidiaconus licitè respondeat, se scire dignum, sufficit, quod nesciat, illum esse indignum. Barbof. *in c. unic. h. t. nu. 1.* non tamen rudi nescientia; quia re verâ non oportet DEI, ac summi Domini nostri ministerio aptare, nisi testimonialibus literis, ut verè pientissimè præcipit Innocentius

XII. de quo *nu. 2123.* legitime instructos, in qua re gravantur conscientia, de moribus, & scientia deponentium; si enim reflexio fiat, de aptandis ad ministeria *Seminarum*; quæ ibi cura?

Præter hæc not. 1. in hoc decreto Tridentini, per *civitatem* intelligi Ecclesiam Cathedralē; vel saltem, si ex causa alibi Ordines celebrari contigerit, Ecclesiam digniorem; sic Sylvester V. *Ordo. 2. n. 8.* quamvis, ut constat ex praxi, quandoque Ordines conferant Ordinarij etiam in Ecclesia communiore; aut etiam Oratorijs, vel proprijs, vel Monasteriorum, aut Collegiorum.

Not. 2. per ordinandorum *genus* intelligi, num sint ex parentibus Catholicis? vel de proditione damnatis, aut nati de Matre serva? num legitimi? non autem an descendant ex progenie Hebræorum; nisi alio impedimento laborent, quo excludantur à suscipiendis ordinibus; de quo V. Sanchez *in decalog. tom. 1. l. 2. c. 28.* per *institutionem* autem *ibid.* ut examinentur super titulo sufficienti, sine quo non debent ordinari, juxta dicta à *nu. 2151.*

Not. 3. Primum examen, pertinere ad Episcopum ordinarium; qui, si cui dat dimissorias, ad Episcopum alienum, instituere prius debet examen de vita, & moribus instituendi, juxta *Trid. sess. de reform. cap. 3.* ibi: Episcopi per semetipsos ordines conferant; quod, si ægritudine fuerint impediti, *subditos suos aliter, quam jam probatos, & examinatos, ad alium Episcopum ordinandos, dimittant*; excipe, nisi malit, hoc ipsum committere illi Episcopo, qui sic dimissum ordinaturus est.

Not. 4. Episcopum, ad quem aliquis pro recipiendis ordinibus, à suo Episcopo, legitime dimissus est, esto hic habeat com-